

3. Ar pagal pirotechnikos gaminių laisvo judėjimo principą, kaip jis suprantamas pagal <...> Direktyvos 2013/29/ES <...> 4 straipsnio 1 dalį ir <...> Direktyvos 2007/23/EB <...> 6 straipsnio 2 dalį (prireikus siejamą su Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 34, 35 ir 36 straipsniais), siejamą su proporcingumo principu, draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias vartotojams draudžiama turėti ir naudoti baterijų tipo fejerverkus (2 ir 3 kategorijų fejerverkai pagal Direktyvą 2007/23/EB), kuriuose yra daugiau kaip 1 kg pirotechninių mišinių, taip pat draudžiama šiuos fejerverkus parduoti vartotojams?

⁽¹⁾ OL L 178, 2013, p. 27.

⁽²⁾ OL L 154, 2007, p. 1.

⁽³⁾ OL L 376, 2006, p. 36.

2017 m. kovo 27 d. Supreme Court of the United Kingdom (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/ Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

(Byla C-153/17)

(2017/C 178/11)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court of the United Kingdom

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atsakovė kasacinėje byloje: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Prejudiciniai klausimai

1. Jeigu bendrosios pridėtinės išlaidos, susijusios su išperkamosios nuomos sandoriais (kuriuos sudaro neapmokestinamieji finansavimo teikimo sandoriai ir apmokestinamieji automobilių tiekimo sandoriai), įtraukiamos tik į apmokestinamojo asmens neapmokestinamojo finansavimo teikimo sandorio kainą, ar šis apmokestinamasis asmuo turi teisę atskaityti bent kažkiek už šias išlaidas sumokėto pirkimo PVM?
2. Kaip reikia teisingai aiškinti Sprendimo Midland Bank (C-98/98) 31 punktą, o ypač teiginį, kad pridėtinės išlaidos „sudaro apmokestinamojo asmens bendrųjų išlaidų dalį ir pačios yra sudedamoji įmonės produktų kainos dalis“?

Tiksliau:

- a) Ar šią ištrauką reikia aiškinti taip, kad valstybė narė privalo visada priskirti tam tikrą pirkimo PVM kiekvienam sandoriui pagal bet kurį specialų metodą, priimtą pagal direktyvos ⁽¹⁾ 173 straipsnio 2 dalies c punktą?
 - b) Ar taip yra net ir tuo atveju, jei pagal faktines aplinkybes pridėtinės išlaidos neištraukiamos į įmonės apmokestinamųjų sandorių kainą?
3. Ar tai, kad pridėtinės išlaidos yra faktiškai bent tam tikra dalimi panaudotos apmokestinamajam automobilių tiekimo sandoriui,
 - a) reiškia, kad tam tikra už šias išlaidas sumokėto pirkimo PVM dalis privalo būti atskaitytina?
 - b) Ar taip yra net ir tuo atveju, jei pagal faktines aplinkybes pridėtinės išlaidos neištraukiamos į apmokestinamojo automobilių tiekimo sandorio kainą?

4. Ar gali būti iš esmės teisėta neatsižvelgti į apmokestinamąjį automobilių tiekimą (ar jo vertę) siekiant nustatyti specialų metodą pagal direktyvos 173 straipsnio 2 dalies c punktą?

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

**2017 m. kovo 1 d. Conseil d'État (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain/Valonijos regionas**

(Byla C-160/17)

(2017/C 178/12)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Conseil d'État

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Raoul Thybaut, Johnny De Coster, Frédéric Romain

Atsakovas: Valonijos regionas

Prejudiciniai klausimai

Ar Direktyvos 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo ⁽¹⁾ 2 straipsnio a punktą reikia aiškinti taip, kad pagal jį į plano ar programos sąvoką įeina norminio pobūdžio nuostatoje, kurią priėmė regiono valdžios institucija, numatytas teritorijos ribų nustatymas:

- kurio vienintelis tikslas – nustatyti geografinės zonos ribas, kuriose gali būti įgyvendinamas miestų planavimo projektas, turint omenyje, kad šis projektas, kuriuo turi būti siekiama nustatyto tikslo (šiuo atveju jis turi būti susijęs su miesto funkcijų pertvarkymu ir plėtra, ir pagal jį reikės nutiesti, pakeisti, išplėsti, panaikinti sausumos kelią ar jo atšaką ir sukurti, pakeisti, išplėsti ar panaikinti viešąsias erdves), yra teritorijos patvirtinimo pagrindas, kuris savo ruožtu reiškia pritarimą jo esmei, tačiau jam dar turi būti išduotas leidimas, kuriam gauti būtina atlikti poveikio vertinimą; ir
- dėl kurio, procedūriniu požiūriu, prašymams išduoti leidimą šioje teritorijoje numatomiems veiksams ar darbams taikoma speciali išimčių procedūra, turint omenyje tai, kad atitinkamiems sklypams prieš patvirtinant teritorijos ribas taikomi miestų planavimo reikalavimai turi būti toliau taikomi, tačiau pagal šią procedūrą galima lengviau gauti leidimą nukrypti nuo šių reikalavimų;
- ir kuriam taikoma nusavinimo, vykdomo pagal prie jo pridėtą nusavinimo planą, visuomenės poreikiams prezumpcija?

⁽¹⁾ 2001 m. birželio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/42/EB dėl tam tikrų planų ir programų pasekmių aplinkai vertinimo (OL L 197, p. 30; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 157).

**2017 m. balandžio 3 d. Supreme Court (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje Edel Grace, Peter Sweetman/An Bord Pleanala**

(Byla C-164/17)

(2017/C 178/13)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Supreme Court